

ĐA HIỆU

CƠ QUAN NGŦN LUẬN CỦA TỔNG HỘI CỰU SINH VIÊN SĨ QUAN
TRƯỜNG VŦ BỊ QUỐC GIA VIỆT NAM

DI CHỨC CỦA VUA TRẦN NHÂN TÔN

Con dân Việt Nam không khỏi giật mình trước lời nhắn nhủ cách đây hơn 8 thế kỷ của minh quân nhà Trần về đại họa cho dân tộc đến từ phương Bắc. Bây giờ đại họa mất nước đang biến thành sự thật. Là con dân Việt Nam, chúng ta ngày đêm phải luôn luôn ghi nhớ lời cảnh báo đó của tiền nhân.

Vua Trần Nhân Tôn căn dặn :

Các người chó quên:

Chính nước lớn mới làm những điều bậy bạ, trái đạo.

Vì rằng họ cho mình cái quyền nói một đường làm một nẻo.

Cho nên cái họa lâu đời của ta là họa nước Tàu.

Chớ coi thường chuyện vụn vặt xảy ra trên biên ải.

Các việc đó, khiến ta nghĩ tới chuyện khác lớn hơn.

Tức là họ không tôn trọng biên giới qui ước.

Cứ luôn luôn đặt ra những cái cớ để tranh chấp.

Không thôn tính được ta, thì gặm nhấm ta.

Họ gặm nhấm đất đai của ta, lâu dần họ sẽ biến giang san của ta từ cái tổ đại bàng thành cái tổ chim chích . Vậy nên

các người phải nhớ lời ta dặn:

“Một tấc đất của Tiền nhân để lại, cũng không được để lọt vào tay kẻ khác” . Ta cũng để lời nhắn nhủ đó như một

LỜI DI CHỨC cho muôn đời con cháu.

TÒA SOẠN ĐA HIỆU

Chủ Nhiệm:

CSVSQ TRẦN VỆ, K19

Chủ Bút:

CSVSQ NGUYỄN PHÁN, K24

Tổng Thư ký Tòa soạn:

CSVSQ NG. TRUNG VIỆT, K21

Trị sự:

CSVSQ NG. DUY NIÊN, K27

Phụ tá Trị Sự:

CSVSQ DIỆP Q. VINH, K27

Thủ Quỹ:

CSVSQ PHAN VĂN LỘC, K30

Phụ tá Thủ Quỹ:

CSVSQ ĐÀO QUÝ HÙNG, K26

Trình bày & Hình ảnh:

CSVSQ NG. TRUNG VIỆT, K21

CSVSQ ĐÀO QUÝ HÙNG, K26

CSVSQ HUỲNH TIẾN, K28

CSVSQ NG. XUÂN QUÝ, K31

PHÁT HÀNH:

Hội Võ Bì Nam California

NGUYỄN PH. ÁI ĐỈNH, K26

HỘP THƯ TÒA SOẠN:

ĐAHIỆU MAGAZINE

P.O.Box 8628

Fountain Valley, CA 92728

Email: dahieu1515@gmail.com

Điện thoại: 714 788-4753

VỚI SỰ CỘNG TÁC

Ngân Ánh

Tô Văn Cấp

Christina Cao

Ngư Lắm Cơ

Phạm Phong Dinh

Đại Dương

Trần Trung Đạo

Mặc Giao

Nguyễn Đông Giang

Ngô Minh Hằng

Đào Hiếu

Phạm Kim Khôi

Võ Văn Lê

Diệp Mỹ Linh

Trần Thị Nguyệt Mai

Phạm Tín An Ninh

Thu Nga

Nguyễn Văn Ngọc

Cao Xuân Thanh Ngọc

Hoa Trạng Nguyễn

Minh Nguyệt, Nguyễn Phán

Văn Quang

Trần Minh Quân

Trương Thành Sương

Trần T. Diệu Tâm

Nguyễn T. Mỹ Thanh

Bùi Phạm Thành

Trần Văn Thế

Sông Thu, Tường Thúy

Hương Thủy

Tammy H. Ngọc Thủy

Trần Mộng Tú

Tealan Minh Tuyết

Vì Vân

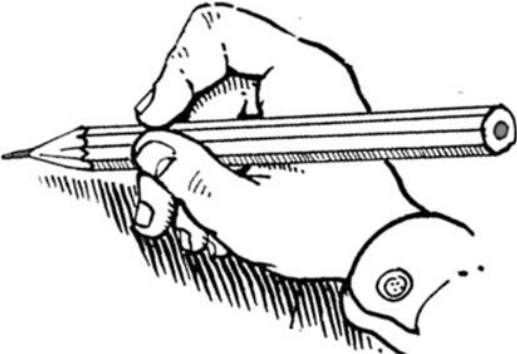
Nguyễn Quốc Vinh

MỤC LỤC

ĐỀ TỰA	TÁC GIẢ	TR.
Di Chúc Vua Trần Nhân Tôn	Tòa Soạn Đa Hiệu	2
Tòa Soạn	Tòa Soạn Đa Hiệu	3
Mục Lục	Tòa Soạn Đa Hiệu	4
Lá thư TÒA SOẠN	Tòa Soạn Đa Hiệu	6
Số Phận Dân Tộc Việt Nam...	Đại Dương	13
Tương Quan Việt Nam với...	Trần Văn Thế K19	23
Hiềm Họa Trung Cộng ...	Trần Trung Đạo	35
THƠ: CON ĐƯỜNG DUY NHẤT	Ngô Minh Hằng	42
Thư Gởi Bạn Cũ	Trần Mộng Tú	44
Quê Minh Xứ Người	Ngũ Lãm Cơ "K20/1"	49
Xem phim Giải cứu Binh II Ryan	Đào Hiếu	61
Người Đàn Bà Trên Cầu Nitelva	Phạm Tín An Ninh	66
THƠ: CHƯA ĐI CHƯA BIẾT	Bùi Phạm Thành K25	80
Chuẩn Tướng Trần Văn Hai	Phạm Phong Dinh	84
Chuyện Bên Lề Đại Hội 20	Thu Nga "K18/1"	98
Hoạt Cảnh	Trần Thị Diệu Tâm	108
THƠ: THƠ ĐỀ ẨMH CŨ	Nguyễn Văn Ngọc K26	115
Thư Gởi Người Dân ...	BBT/Đa Hiệu	116
Lá Thư Sài Gòn	Văn Quang	120
Lá Thư Úc Châu	Trần Minh Quân K31	133
Lá Thư Canada	Mặc Giao	142
THƠ: KHÚC LY HƯƠNG	Võ Văn Lê K25	157
Viết Về ĐH 107	Trần Thị Nguyệt Mai	159

Ngườ Lính Già Chỉ Mờ Đi	Nguyễn T. Mỹ Thanh	164
Có Nhiều Hoa Trong Vườn	Tealan Minh Tuyết "K26/1"	171
Tâm Bút Trà Kiệu	Trần Trung Đạo	175
THO: LÂU KHÔNG GẶP BẠN	Phạm Kim Khôi K19	182
Bạn Tôi	Minh Nguyệt "K17/1"	183
Chuyện Tình Buồn	Hương Thủy	189
Tâm Thư của Đ/TTNDH	Tammy Huỳnh Thủy "K19/2"	199
Tường Trình Đại Hội kết thân	Tammy Huỳnh Thủy "K19/2"	202
Tuổi Thơ Của Tôi....	Cao Xuân Th. Ngọc "K14/2"	212
Asian Heritage Award	Christina Cao "K14/2"	219
THO: BÓNG HÌNH CHA	Nguyễn Quốc Vinh "K24/2"	227
HÀ NỘI, Tim Trong Kỷ Niệm	Tường Thủy "K20/1"	229
Trong Bóng Hoàng Hôn	Vi Vân "K20/1"	241
Chiều Trên Tàu Carnival	Hoa Trạng Nguyên "K25/1"	254
Chuyện Ngắn Ngắn	Nguyễn Văn Ngọc K26	267
THO: BỨC TỬ	Nguyễn Đông Giang K19	270
Đưa Anh Về	Điệp Mỹ Linh	272
Lịch Sử Không Thể Viết...	Ban Biên Tập Đa Hiệu	287
VỊ QUỐC VONG THÂN K19	T.T. Sương & T. V. Cấp K19	288
CHÚC MỪNG	Tòa Soạn Đa Hiệu	302
PHÂN ƯU _ THÔNG BÁO	Tòa Soạn Đa Hiệu	303
QUY ĐỊNH CỦA ĐA HIỆU	Tòa Soạn Đa Hiệu	308
Báo Cáo Tài Chánh	Thủ Quỹ Đa Hiệu	309
TRẢ LỜI THƯ TÍN	Sông Thu	317

Là
Thư
Tòa
Soạn

Thưa quý độc giả của tập san Đa Hiệu,
Thưa quý nhà văn, nhà thơ,
Thưa quý Niên trưởng, quý anh chị em, quý bạn, quý hậu
duệ Võ Bị.

Nhớ hai năm về trước, khi nhận bàn giao tòa soạn Đa Hiệu từ BBT cũ, chúng tôi thâm nghĩ hai năm cũng là một thời gian khá dài để nhận một phiên trực. Nhưng nay, ngày bàn giao cho BBT mới cũng sắp đến, chúng tôi lại có cảm nghĩ khác, hai năm trôi qua khá nhanh, khi nhìn lại sự đóng góp nhỏ nhoi, một thành quả thật khiêm nhường mà BBT đã làm trong hai năm qua. Như quý vị cũng hiểu, cuộc chia tay nào cũng để lại những lưu luyến, những buồn vui... Anh em chúng tôi trong tòa soạn Đa Hiệu cũng không là ngoại lệ. Hy vọng những kỷ niệm buồn vui trong hai năm cùng làm việc bên nhau, sẽ còn đọng lại trong anh em như một chút gì để nhớ trong tháng ngày tới.

Qua trang báo ĐH108, số báo chia tay của BBT cũ, thay mặt anh em trong tòa soạn, chúng tôi muốn gửi đến toàn thể quý vị đôi lời cảm ơn.

- CẢM ƠN: Quý độc giả của Đa Hiệu, từ trong đại gia đình Võ Bị đến những Thân Hữu bên ngoài “đường vòng Alpha Đỏ”. Nếu thiếu sự yểm trợ tinh thần (hoan hỉ nhận tập san Đa Hiệu như một tờ báo định kỳ, không thể thiếu, của gia đình), cũng như nếu không có yểm trợ tài chánh của quý độc giả thì tập san Đa Hiệu chắc đã đình bản từ lâu, cho dù đó là CƠ QUAN NGÔN LUẬN CỦA TỔNG HỘI Cựu SVSQ/TVBQGVN.

- CẢM ƠN: Quý nhà văn nhà thơ. Nếu không có đóng góp bài viết, thơ, nhạc,...từ quý vị, thì như tôi đã phát biểu tại đại hội lần thứ 20 Võ Bị vừa qua: *“nếu không có các bài viết của quý vị thì tờ báo chỉ còn là những trang giấy trắng để gửi đến độc giả”*. Một chút “cường điệu” nhưng đó là sự thật. Có một lần, nghe một khóa đàn em tâm sự *“tôi có nghe một chị, phu nhân của một NT thuộc K... nói nửa đùa nửa thật: -viết cho Đa Hiệu không có được một cây kẹo để mút”*. Về nghĩa đen thì không sai. Đã từ lâu vì quỹ Đa Hiệu không dồi dào để có thể thực hiện gói tiền nhuận bút đến tất cả các nhà văn, nhà thơ.... Biết như thế là không “fair” giữa một “xã hội thực dụng”, nhưng nếu thực hiện điều đó thì quỹ Đa Hiệu chắc phải âm từ lâu! Đó sẽ là một một trăm trở còn mãi, cho dù huynh đệ nào đảm nhận Chủ nhiệm, Chủ bút Đa Hiệu đi nữa. Một điều không vui để nói đến nhưng lại là một thực tế. Viết điều này như một tâm sự được gửi đến các nhà văn nhà thơ với tấm lòng chân thành biết ơn của toàn thể anh em trong Ban Biên Tập và riêng cá nhân tôi, như một Chủ bút.

- CẢM ƠN: Hội Cựu SVSQ/VB/Nam California, đặc biệt

anh Nguyễn Phước Ái Đình K26, Hội trường, đã giúp phát hành tập san ngay tại nhà riêng của mình. Không thể không

- CẢM ƠN Phu nhân của anh Hội trường. Có hoạt động trong các sinh hoạt tập thể, mà không có được bổng lộc nào cả, mới thấy được vai trò vô cùng quan trọng của những người vợ. Thiếu sự cộng tác, thiếu hỗ trợ từ quý chị thì cho dù có “tinh thần dân thân” cho tập thể đến cao độ, có “Võ Bị đầy mình” thì cũng không thể “cùng chung trách nhiệm” được với bạn đồng khóa, với huynh đệ cùng Trường của mình, cho dù lòng luôn khát khao.

- CẢM ƠN: Quý Chị, quý Huynh Đệ, quý Bạn đã tham gia vào những “ngày hội gói báo Đa Hiệu” một cách tự nguyện. Đã đáp lời kêu gọi của anh Hội trường, của BBT chúng tôi một cách nhiệt tình. Chúng tôi rời khỏi tòa soạn, sẽ không có gì để mang theo ngoài hình ảnh đẹp của quý chị, quý huynh đệ, quý bạn. Những hình ảnh đó sẽ mãi mãi rực sáng trong hồn của chúng tôi.

- CẢM ƠN: Quý Huynh Đệ trong Ban Điều hành và Biên tập của tòa soạn Đa Hiệu trong phiên trực (2014-2016). Dù có ít người, nhưng đã thật xuất sắc để thực hiện các số Đa Hiệu, được phát hành trong thời kỳ này, duy trì được mức độ tin yêu từ độc giả nói chung. Cụ thể xin được: Cảm ơn NT Nguyễn Trung Việt K21: Tổng Thư Ký/BBT. Cảm ơn anh Đào quý Hùng K26: Phụ tá Thủ Quỹ, vừa là một trong hai Cựu SVSQ phụ trách vẽ hình bìa trước cho tập san. Cảm ơn Anh Nguyễn Duy Niên K27: Trưởng Ban trị sự, một công việc nhiều bận rộn và cần sự tỉ mỉ, kiên nhẫn. Cảm ơn anh Huỳnh Tiến K28, một trong những tài hoa của đại gia đình Võ Bị. Anh đã cùng anh Đào Quý Hùng vẽ bìa trước cho Đa Hiệu, không những thế, anh còn giúp minh họa hình ảnh đi

kèm các bài thơ, làm cho các bài thơ có thêm sinh động. Cảm ơn anh Phan Văn Lộc K30: Thủ Quỹ của tòa soạn. Thiếu anh thì tòa soạn sẽ không có ai để các chủ nợ (nhà in, các nơi bán vật dụng phục vụ cho tòa soạn,...) “nắm tóc”. Cảm ơn anh Nguyễn Xuân Quý K31, người em út của đại gia đình Võ Bị, cũng là người em út trong tòa soạn, đã phụ giúp với NT Nguyễn Trung Việt layout tập san, và quan trọng hơn, là chính anh đã sưu tầm những hình ảnh thích hợp kèm theo các bài viết, nhờ đó các bài viết càng thêm sinh động. Không thể không cảm ơn quý huynh đệ, tuy không có trong danh sách Ban Điều hành & Biên tập của tòa soạn, nhưng đã sẵn sàng tiếp tay mỗi khi chúng tôi nhờ đến, như: NT Lê Tấn Tài K20, NT Hoàng Xuân Đạm K20, NT Phạm Văn Hồng K20, anh Nguyễn Gia Thiếu K30. Sau cùng, cho tôi gửi lời cảm ơn riêng (xin có được sự cảm thông từ quý độc giả), đó là cảm ơn riêng Bà Xã của tôi, Người đã giúp tôi rất nhiều trong phần sửa các lỗi chính tả trong các bài viết, ngay cả bài viết của Chủ bút. Đã phụ giúp tôi viết các phiếu gửi, bỏ bao bì Đa Hiệu để gửi ra nước ngoài, quan trọng hơn hết mà tôi phải cảm ơn, đó là đã làm thay tôi trong những công việc mà theo “quy ước bất thành văn” là công việc dành cho một ông chồng phải làm, nhờ đó tôi có được thời giờ để lo cho Đa Hiệu.

Sau cùng, thay mặt BBT tòa soạn Đa Hiệu (nhiệm kỳ 2014-2016), chúng tôi xin gửi một lời Tạ Lỗi đến toàn thể quý độc giả vì chưa làm cho tập san Đa Hiệu được tốt đẹp như ước muốn của quý vị cũng như chưa thực hiện được trọn vẹn ước mơ của chúng tôi khi ngày đầu bước chân vào tòa soạn Đa Hiệu.

Đã đến lúc phải nói lời chia tay. Chúc độc giả của Đa Hiệu luôn được tràn đầy sức khỏe, mãi mãi bình an. Chúc tân

BBT gặt hái được thật nhiều thành quả trong phiên trực của mình.

Đầu đường đời đưa ta đi trăm ngả

Nhưng trong tim chung ước vọng quay về!

Chào tạm biệt,

Nguyễn Phán K24

Chủ bút Đa Hiệu (2014-2016)

-The line between confidence and arrogance is very fine, and the line between arrogance and stupidity even finer.

(Lằn ranh giữa sự tự tin và sự kiêu ngạo thì rất mong manh khó thấy, còn lằn ranh giữa sự kiêu ngạo và sự ngu xuẩn lại càng khó thấy hơn)

- Talk sense to a fool and he calls you foolish.

(Nếu bạn nói lý lẽ với một thằng khùng thì nó sẽ kêu bạn là thằng điên)

- Arrogance is the art to be proud of one's own stupidity.

(Kiêu ngạo là nghệ thuật hãnh diện về sự ngu dốt của mình)

SỔ PHẬN DÂN TỘC VIỆT NAM SAU KHI BIỂN ĐÔNG SANG TRĂNG

Đại-Dương

Lịch sử dân tộc Việt Nam hình như bị chi phối bởi các biến cố quốc tế, chứ chúng ta đã không làm gì để có ảnh hưởng đến sinh hoạt trong cộng đồng nhân loại(!).

- Tự ngàn xưa, các biến cố từ các triều đại Trung Hoa đã tác động đến tình hình Việt Nam mà không có chiều ngược lại.

- Thực dân Pháp xâm chiếm Việt Nam từ 1859 đến 1954 đã làm cho dân Việt bớt lệ thuộc Trung Hoa về mọi mặt.

Cách mạng Tân Hợi năm 1911 tại Trung Hoa do Bác sĩ Tôn Dật Tiên chủ xướng đã tạo điều kiện thành hình các chính đảng do giới sĩ phu Việt Nam lãnh đạo chống Pháp toàn diện theo xu hướng “bài phong kiến, chống thực dân”. Nhưng, bất hạnh thay, trong hoàn cảnh thuận lợi đó, Hồ Chí Minh, một điệp viên của Đệ tam Quốc tế Cộng sản, đã xuất hiện, đã gieo rắc tinh thần vô sản quốc tế, tiêu diệt chủ nghĩa dân tộc, triệt tiêu tinh thần yêu nước của người Việt, cổ súy tinh yêu duy nhất vào Đảng Cộng sản và Chủ nghĩa Marx-Lenin.

Tuy nhiên, sự chọn lựa của người Việt có lúc đã đẩy mạnh sự phát triển của dân tộc theo hướng đồng hành với khối văn minh nhân loại. Ngược lại, đôi khi đã chìm dân tộc vào ảo tưởng, phi khoa học mà chẳng có dân tộc nào muốn noi gương. Hãy nhìn:

- Đại Hàn không có tài nguyên dầu hoả, khí đốt như Việt Nam lại vẫn ở trong tình trạng chiến tranh với Bắc Triều Tiên từ năm 1953 đã tạo ra “Kỳ Tích Sông Hàn” khiến nhân loại phải thán phục.

- Đảo quốc Đài Loan thường trực bị Trung Quốc đe dọa xâm lăng, không phải hội viên Liên Hiệp Quốc, chẳng được thiên nhiên ưu đãi, cũng đã trở thành con hổ Á Châu. - Tân Gia Ba từ một làng chài bị trục xuất khỏi Liên bang Mã Lai Á vào

năm 1985 đã nằm trong số tứ hổ Á Châu (Đại Hàn, Đài Loan, Tân Gia Ba, Hồng Kông).

Tứ hổ đã chọn lựa sự hội nhập toàn diện vào thế giới văn minh nhân loại, học hỏi kinh nghiệm và áp dụng khôn ngoan cho dân tộc mình nên giữ được độc lập tự chủ, văn hoá vẫn được bảo tồn trong tiến trình phát triển thần tốc. Thực tế, bên cạnh đó, cũng phải công nhận là họ khó vươn lên từ đói nghèo nếu thiếu sự trợ giúp của Tây Phương.

Ngược lại, Chủ nghĩa cộng sản đã biến một bộ phận nhỏ của dân Việt thành những con người không “còn tim óc” nên đã mù quán chạy theo Liên Xô, Trung Quốc như kẻ khiếm thị lần mò trong đêm tối 30. Mất chủ quyền không biết, mất đất chẳng hay, bị cô lập với nền văn minh của nhân loại. Lệ thuộc tư tưởng ngoại bang mà cứ hát mặt lên trời, hãnh diện làm tên “sen đầm quốc tế” như thú nhận của Cựu Tổng Bí thư Lê Duẩn: “Ta đánh Pháp, đánh Mỹ là đánh cho Liên Xô, đánh cho Trung Quốc”(!!).

Toà án PCA đã phán quyết những gì?

Hôm 12-07-2016, Toà án Trọng tài Thường trực về Luật Biển 1982 (Permanent Court of Arbitration, PCA) đã công bố phán quyết trong vụ án Phi Luật Tân kiện Trung Quốc diễn dịch và áp dụng sai Công ước Liên Hiệp Quốc về Luật

Biển năm 1982 (United Nation Convention on the Law Of the Sea, UNCLOS) làm sụp đổ yêu sách của Trung Quốc trên Biển Nam Trung Hoa (South China Sea, SCS).

Nội dung xét xử dài 497 trang kèm theo 11 trang phán quyết đã làm sáng tỏ trên phương diện pháp lý tại SCS, tức Biển Đông, xoáy vào 4 trọng tâm trong 15 nội dung đơn kiện của Phi Luật Tân vào tháng 1-2013.

Thứ nhất: Trung Quốc sáng chế ra khái niệm “BIỂN LỊCH SỬ” để yêu sách chủ quyền Đường 9 Đoạn.

- Nhưng, Toà phán: “Về mặt lịch sử, không có bất kỳ bằng chứng nào cho thấy Trung Quốc đơn phương kiểm soát SCS nên chẳng có cơ sở pháp lý để gọi vùng nước bên trong Đường 9 Đoạn là biển lịch sử”. Trong UNCLOS chỉ có khái niệm “VỊNH LỊCH SỬ” nằm bên trong đường căn bản quốc gia như Vịnh Cam Ranh, Vịnh Nha Trang, Vịnh Vạn Phong,...

Thứ hai: Trung Quốc tuyên bố Hoàng Sa (Paracel Islands) và Trường Sa (Spratly Islands) được quyền có khu vực đặc quyền kinh tế (Exclusive Economic Zone, EEZ) và thềm lục địa nên vẽ Đường 9 Đoạn, chiếm 85% vùng Biển Đông (SCS).

- Nhưng, Toà phán: “tất cả các thực thể địa lý ở Hoàng Sa và Trường Sa cũng như toàn thể tại SCS không đủ tiêu chuẩn ĐẢO mà chỉ là ĐÁ (rock), ĐÁ NGẦM (reef), BÃI CẠN (shoal) nên không được quyền có EEZ và thềm lục địa”.

UNCLOS quy định rock được quyền có lãnh hải 12 hải lý, reef và shoal chỉ được không quá 500 mét an toàn. Các đảo nhân tạo do Trung Quốc xây dựng ở Trường Sa chỉ được quyền có lãnh hải 12 hải lý hoặc 500 mét an toàn tùy theo tính chất của thực thể địa lý nguyên thủy.

Thứ ba: Trung Quốc tuyên bố có “QUYỀN LỊCH SỬ” bên trong Đường 9 Đoạn, tức quyền chủ quyền và quyền tài phán.

- Nhưng, Toà phán: “không có cơ sở pháp lý để Trung Quốc yêu sách quyền lịch sử đối với tài nguyên các vùng biển bên trong Đường 9 Đoạn”. Vì ngư dân Trung Hoa cũng như các quốc gia khác, kể cả các công ty Nhật Bản (vào các thập niên

1920, 1930) đến Spratly Islands với tính cách khai thác ngắn hạn.

Thứ tư: Trung Quốc đã can thiệp vào công tác khai thác dầu khí và ngư nghiệp của Phi Luật Tân, xây dựng đảo nhân tạo, cấm ngư dân Phi Luật Tân hành nghề trong ngư trường truyền thống Scarborough, khuyến khích ngư dân Trung Quốc đến đánh cá trong EEZ của Phi Luật Tân.

- Vi thể, Toà phán: “Trung Quốc đã vi phạm Công ước về quy định quốc tế nhằm ngăn ngừa va chạm trên biển (Convention on the International Regulations for Preventing Collisions at Sea) năm 1972, và điều khoản 94 của Công ước Quốc tế về An toàn Hàng hải năm 2000 (International Convention for the Safety of Life at Sea, SOLAS). Scarborough, đá Vành Khăn, Bãi Cỏ Mây, Bãi Cỏ Rong mà Trung Quốc đòi chủ quyền nằm trong EEZ của Phi Luật Tân”.

- Toà ghi nhận: “Trung Quốc đã xây đảo nhân tạo Mischief Reef trong EEZ của Phi Luật Tân gây nguy hại không thể khắc phục được tới hệ sinh thái rặng san hô, phá hoại vĩnh viễn bằng chứng về điều kiện tự nhiên. Trung Quốc đã tạo ra một sự việc đã rồi. Các cơ sở song dụng được xây cất bất hợp pháp trên thềm lục địa của Phi Luật Tân không thể trả lại nguyên thủy và rất khó sang tay”.

- Toà tuyên bố: “không xác định các thực thể trên Biển Nam Trung Hoa thuộc về nước nào vì ngoài thẩm quyền; và phán quyết có tính chung thẩm nên không cần ra thêm tuyên bố nào nữa”.

Giả dụ, Toà án Công lý Quốc tế (International Court of Justice, ICJ) có đưa ra phán các thực thể địa lý đó thuộc về Trung Quốc thì chúng cũng chỉ được quyền có lãnh hải 12 hải lý hoặc 500 mét an toàn.

Trung Quốc phát điên.

Không cãi được về lý nên Bắc Kinh sử dụng truyền thông, ngoại giao, kinh tế để ngăn đám cháy lây lan.

Bắc Kinh tuyên bố: (1) Trung Quốc có chủ quyền đối với các đảo ở Nam Hải. (2) Các đảo Trung Quốc ở Nam Hải có nội thủy, lãnh hải và vùng tiếp giáp lãnh hải. (3) Các đảo Trung

Quốc ở Nam Hải có EEZ và thềm lục địa. (4) Trung Quốc có quyền lịch sử ở Nam Hải.

Tuyên bố này hoàn toàn đối nghịch với phán quyết của PCA và không tương hợp với UNCLOS.

Hai học giả Trung Quốc cùng viết chung một bài dài hơn 5,000 chữ trên tờ Diplomat ngày 5 tháng 8 năm 2016 để biện minh: “Trung Quốc không có quá nhiều tham vọng, hoặc tìm cách kiểm soát toàn bộ Biển Nam Trung Hoa”. Lập luận này hoàn toàn trái với phát biểu công khai của các nhà lãnh đạo cao cấp nhất của họ. Đồng thời “xúi bậy” Tổng thống Barack Obama tiếp tục con đường “ngoại giao thông minh” và răn đe “giới nón sắt” chớ có phát ngôn bừa bãi. Trong khi đó, Bộ trưởng Quốc phòng Trung Quốc, Thường Vạn Toàn kêu gọi toàn quân sẵn sàng cho “chiến tranh nhân dân trên Biển”.

Hôm 7 tháng 8, Trung Quốc điều động 13 tuần duyên hạm cỡ lớn hộ tống 220 tàu cá hoạt động trong khu vực gần nhóm đảo Senkaku của Nhật Bản như muốn chứng tỏ khả năng tác chiến cùng một lúc tại hai chiến trường.

Bắc Kinh phái một phi đội gồm oanh tạc cơ, chiến đấu cơ, trinh sát cơ, máy bay tiếp tế nhiên liệu tuần tiễu trên khu vực các thực thể địa lý ở Biển Nam Trung Hoa. Hàm ý sẵn sàng kiểm soát Vùng Nhận diện Phòng không chưa cần tuyên bố và cảnh cáo các nước dám hải hành tự do trên vùng biển Nam Hải.

Toà án nhân dân tối cao Trung Quốc cho phép bắt giữ bất cứ kẻ nào dám xâm nhập vào lãnh thổ biển của Trung Quốc.

Hải quân Trung Quốc tập trận bằng đạn thật và chuẩn bị tập trận hải quân chung với Nga vào tháng 9 trên Biển Nam Trung Hoa như muốn phô trương khả năng phối hợp hải chiến chống Hoa Kỳ.

Bắc Kinh cho xây xưởng bảo trì phi cơ quân sự cỡ lớn trên đảo nhân tạo Chữ Thập trong kế hoạch quân sự hoá Nam Hải mà Tập Cận Bình hứa với Barack Obama là “sẽ không làm” khi thăm Hoa Thịnh Đốn vào năm 2015.

Liệu Bắc Kinh có dám bắt giữ chiến hạm Mỹ đang hải hành tự do trong vùng biển quốc tế hay không, khi mà Trung

Quốc chỉ có 250 vũ khí nguyên tử và 3,000 phi cơ so với 7,500 và 14,000 của Hoa Kỳ?

Bắc Kinh chi cho Campuchia 600 triệu USD để tuyên bố chung của Hội nghị Bộ trưởng Ngoại giao ASEAN không đề cập tới phán quyết của Toà PCA.

Các chiếc loa của Bắc Kinh truyền đi tin tức Trung Quốc sẽ rút khỏi UNCLOS.

Bắc Kinh kêu gọi đàm phán song phương, nhưng khi Manila yêu cầu đàm phán, thì lại đưa ra điều kiện tiên quyết: “Không được bàn tới phán quyết của Toà PCA”, tức muốn tước thế thượng phong của Phi Luật Tân.

Trung Quốc tỏ rõ lập trường “đại Hán” như thế, hầu ngăn Hội nghị G-20 được tổ chức tại Bắc Kinh vào tháng 9-2016 không bàn đến phán quyết của Toà PCA. Bắc Kinh có thể hành động bất ngờ nhắm vào các nước nhỏ trong bối cảnh bầu cử tổng thống Mỹ năm 2016 mà TT Obama dành một phần thời gian của nhiệm kỳ còn lại, đóng vai trò “attack dog”, để vận động cho Hillary Clinton như Linda Feldmann viết trên tờ Christian Science Monitor ngày 6 tháng 8.

Hoa Kỳ bình thản.

Hoa Thịnh
Đồn thúc
giục
ASEAN
và các
cường
quốc kêu
gọi Bắc
Kinh tôn
trọng phán
quyết của
Toà PCA.

Hoa Kỳ đang có 2 hải đội xung kích hàng không mẫu hạm hoạt động thường trực tại Châu Á-Thái Bình Dương, (CA-TBD) cộng thêm hạm đội 3 cũng chịu trách nhiệm một phần

trong khu vực này. Nhiều vũ khí và phương tiện chiến tranh hiện đại nhất, hữu hiệu nhất của Hoa Kỳ đã có mặt tại khu vực “đang nóng” này. Thoả thuận Hoa Kỳ-Đại Hàn về thiết đặt hệ thống phòng vệ THAAD bất chấp sự phản đối từ Bắc Kinh, Mạc Tư Khoa và Bình Nhưỡng.

Hoa Kỳ đã điều động nhiều pháo đài bay B-1 đến đảo Guam nhằm ứng phó kịp thời với các hành động phiêu lưu của Trung Quốc và Bắc Triều Tiên, có thể xảy ra ở bất cứ thời điểm nào.

Tuy nhiên, các viên chức cao cấp nhất của hải quân Mỹ thường xuyên thăm Trung Quốc nhằm làm giảm bớt căng thẳng quân sự trên Biển Đông.

ASEAN chờ sung rụng.

Mặc dù phán quyết của Toà PCA liên quan trực tiếp đến Trung Quốc và Phi Luật Tân mà cũng tác động gián tiếp tới các quốc gia duyên hải Đông Nam Á.

- Các quốc gia duyên hải ở Biển Đông bất ngờ nhận được món quà vô giá, nhưng, rất cần sức mạnh quân sự của Mỹ, Nhật tiếp tục răn đe Trung Quốc.

- Manila đang cố khai thác kênh ngoại giao nhằm tìm kiếm sự nhượng bộ hợp lý của Bắc Kinh như xây dựng hệ thống hạ tầng cho Phi Luật Tân sau phán quyết của Toà PCA.

- Mã Lai Á lặng thinh vì lợi ích kinh tế.

- Indonesia nghiêng về phán quyết của PCA nên đang điều chỉnh các hợp đồng quan trọng nghiêng về phía Nhật Bản.

- Thái Lan nghiêng ngả nên chẳng muốn làm méch lòng với Bắc Kinh và Hoa Thịnh Đốn.

- Campuchia và Lào chọn túi tiền của Bắc Kinh. Vì thế, họ chọn lợi ích cho bản thân thay vì lợi ích của ASEAN nên dễ bị Bắc Kinh nhồi nặn tùy thích.

ASEAN luôn kêu gào Mỹ bảo vệ, đòi Nhật cung cấp phương tiện phòng vệ duyên hải, nhưng, mở rộng vòng tay ôm túi tiền của Trung Quốc mà không nghĩ đến cái họa lâu dài cho toàn khối.

Cộng sản Việt Nam luống cuống.

Việt Nam hưởng ké nhiều nhất và cũng bị thiệt thòi nhiều nhất sau phán quyết của Toà PCA nên vẫn chưa công khai

ủng hộ, ngược lại, còn cho Phát ngôn viên Bộ Ngoại giao tuyên bố: “Việt Nam khẳng định chủ quyền đối với hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa, chủ quyền đối với nội thủy và lãnh hải, quyền chủ quyền và quyền tài phán đối với EEZ và Thềm lục địa của Việt Nam”.

Quan điểm của đảng Cộng sản Việt Nam hoàn toàn trùng hợp với Trung Quốc!

Lập luận của Việt Nam không tương hợp với UNCLOS nên khó đòi Trung Quốc tôn trọng phán quyết của Toà PCA. Từ lâu, Hà Nội chẳng biết cách nào để bác bỏ yêu sách chủ quyền trên Biển Đông của Bắc Kinh mà không làm thiệt hại tới mối quan hệ “hữu hảo anh em xã hội chủ nghĩa” nên bị Trung Quốc chèn ép trong EEZ của Việt Nam.

Năm 2014, giàn khoan HD-981 của Trung Quốc vào EEZ của Việt Nam gần đảo Tri Tôn (Triton Island) cách đảo Lý Sơn (Cù lao Ré) 123 hải lý.

Trung Quốc cắt cáp thăm dò dầu khí, và đuổi các công ty dầu hoả ngoại quốc khỏi bồn trũng Nam Côn Sơn, bãi Tư Chính, bãi Vũng Mây nằm trong EEZ Việt Nam.

Phán quyết của Toà PCA cho Việt Nam một căn bản pháp lý để giành lại toàn bộ EEZ và điều kiện để Việt Nam tiến hành vụ kiện đòi quyền chủ quyền.

Kiện về chủ quyền phải ra trước Toà án Công lý Quốc tế mà Toà có thể từ chối thụ lý nếu bị đơn Trung Quốc không đồng ý như trường hợp Pháp đã xướng xuất năm 1933.

Việt Nam hiện đang trấn giữ 20 thực thể địa lý tại trường Sa so với 10 của Phi Luật Tân, 7 của Trung Quốc, 7 của Mã Lai Á, 1 của Đài Loan.

Hầu hết vị trí của Việt Nam nằm trong EEZ của Phi Luật Tân và Mã Lai Á nên vẫn bất lợi, dù cho được xác định thuộc chủ quyền Việt Nam.

Việt Nam chưa có ý chí chính trị, chưa có đội ngũ pháp lý đủ khả năng tranh tụng trước toà án quốc tế nên chuyện kiện tụng vẫn nằm trên đầu môi, chót lưỡi của vài đảng viên chóp bu thuộc cộng sản Việt.

Dân tộc Việt Nam phải làm gì?

Từ ngàn xưa, Việt Nam luôn luôn ở thế hạ phong với Trung Quốc trên các phương diện quân sự, chính trị, kinh tế, ngoại giao nên đàm phán song phương khó tránh bị nhượng bộ, chèn ép.

Hiệp định phân định biên giới Việt-Trung năm 1999 và Hiệp định phân định Vịnh Bắc Bộ năm 2000 làm cho dân tộc Việt Nam mất nhiều lãnh thổ và lãnh hải.

Trong vấn đề Biển Đông, phán quyết của Toà PCA đã mở ra một công cụ pháp lý mà Trung Quốc ở thế hạ phong nên dân tộc Việt Nam bắt buộc phải sử dụng để bảo vệ gia tài của cha ông được luật pháp quốc tế minh định.

Việt Nam có thể viện dẫn án lệ của Toà PCA để kiện Trung Quốc trên hai vấn đề: (1) Vi phạm EEZ của Việt Nam. (2) Cản trở hoạt động của ngư dân Việt tại ngư trường truyền thống Hoàng Sa.

Trước tiên, Nhà nước Cộng hoà Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam phải điều chỉnh các sai phạm so với Phán quyết của PCA trong vụ kiện Phi Luật Tân-Trung Quốc.

Đất nước Việt Nam không phải tài sản của Đảng Cộng sản mà thuộc về toàn dân. Vì thế, người Việt trong và ngoài nước phải đòi nhà cầm quyền Việt Nam quyết tâm xúc tiến vụ kiện Trung Quốc sớm nhất trên lập trường bảo vệ quyền chủ quyền và quyền tài phán trong EEZ.

Trước thế giặc quá mạnh, Vua tôi nhà Trần tính hàng giặc, nhưng toàn dân thề quyết chiến, qua hội nghị Diên Hồng, nên đã 3 lần thắng giặc Nguyên Mông, nhờ đó đã giữ vững được bờ cõi.

Thời đại thông tin toàn cầu cho phép người Việt trong và ngoài nước tạo áp lực lên Nhà cầm quyền Việt Nam bằng 2 cuộc vận động.

- Thứ nhất: Mọi phương tiện truyền thông trong và ngoài nước phổ biến thường xuyên khẩu hiệu “DÂN TỘC VIỆT NAM TÔN TRỌNG PHÁN QUYẾT CỦA TOÀ ÁN TRỌNG TÀI VỀ LUẬT BIỂN” nhằm chứng tỏ tinh thần thượng tôn pháp luật.

- Thứ hai: Thiết lập website nhằm thu thập chữ ký của toàn thể Con Hồng Cháu Lạc khắp năm châu đòi Nhà cầm quyền

cộng sản phải cương quyết kiện Trung Quốc vì quyền lợi của đất nước và dân tộc.

Các cuộc biểu tình trong nước đòi Nhà nước Cộng sản lấy tư cách pháp nhân để kiện Trung Quốc trước toà án Trọng tài Thường trực về Luật Biển 1982 rất quan trọng, nhưng, dễ bị Đảng Cộng sản đàn áp hoặc hạn chế đến mức tối đa. Như thế, áp lực toàn dân lên chính quyền vẫn yếu và thiếu tiếng nói của người Việt hải ngoại.

Nhưng, với một website (hoặc nhiều websites tổng kết số chữ ký) mọi người có thể ký tên dễ dàng hơn và đông đủ hơn. Thậm chí, người ngoại quốc cũng có thể theo dõi và hiểu rõ khát vọng của một nước nhỏ đang chống chọi với một cường quốc lăm le thống trị thế giới.

Dân tộc Việt Nam tồn tại trước kẻ thù Phương Bắc nhờ tinh thần sinh tồn dân tộc và khả năng phát hiện được mưu đồ, hành động của bọn buôn dân, bán nước, công rấn cắn gà nhà. Xin đừng ngủ yên trong nệm ấm, chần êm để khi thức dậy nhìn thấy “quốc phá gia vong”, nhà tan cửa nát, tổ quốc không còn thuộc về ta nữa như Tây Tạng là một minh chứng.

Đại-Dương

Tài liệu tham khảo:

Law Challenges China Dream for Control of South China Sea (Yale Global)

Prospects And Challenges For China After South China Sea Arbitration – Analysis (Eurasia Review)

The US brings out the big guns in the Pacific amid high tensions with China (Business Insider)

Vietnam moves rocket launchers to Spratleys in South China Sea (Reuters)

One Path to Power in China Is Closed (Bloomberg)

A Line In the Sea. How the Philippines Decision Could Settle the South China Sea (Foreign Affairs)

New Photos Cast Doubt on China’s Vow Not to Militarize Disputed Islands (NYT. Có nhiều hình minh hoạ)

TƯƠNG QUAN VIỆT NAM VỚI ĐẠI GIỮNG TRUNG CỘNG - NGA SÔ - HOA KỲ

Trần Văn Thế, K19

Việt Nam với 92 triệu dân, dài khoảng 2000 dặm chạy dọc theo bờ Biển Đông, là một trong bốn quốc gia vẫn còn theo chế độ độc tài cộng sản. Sau khi chiến tranh Việt Nam kết thúc, theo thống kê quốc tế thì chế độ độc tài cộng sản VN đã đưa nền kinh tế VN đứng hàng thứ 99 trong số 189 quốc gia nghèo đói trên thế giới. Những năm trước 1975, Cộng Sản Bắc Việt đi “Hai Hàng” giữa Trung Cộng và Nga Sô để có thể lực xâm chiếm Miền Nam. Kết quả là việc đi hai hàng đã đánh lừa được dư luận quốc tế và lừa được cả Hoa Kỳ bỏ rơi Miền Nam Việt Nam. Sau khi miền Bắc cưỡng chiếm miền Nam, thì quốc tế và công luận Mỹ mới biết là mình bị lừa bằng mặt trận tuyên truyền xảo quyệt của những người Cộng Sản. Thậm chí, sau khi Hoa Kỳ bỏ rơi Miền Nam, đa số các nước nhược tiểu, nhất là các nước Châu Phi và Trung Đông đã mất niềm tin ở đại cường Hoa Kỳ. Họ có cùng nhận định “đừng bao giờ tin vào lời hứa của Mỹ...”. Quả thực cũng đúng thôi! Những thập niên gần đây, Mỹ rút quân ở Iraq, ở Afghanistan, ở Syria... đã tạo nên những cuộc nội chiến không ngừng. Nhiều nhà bình luận cho rằng: đó cũng là mầm mống của ISIS hiện nay!?

Trở lại Việt Nam. Sau khi bức tử Miền Nam, Cộng Sản VN đã thừa thắng xông lên, mở cuộc xâm chiếm Cambodia vào năm 1979, phần thì có dã tâm muốn lãnh đạo luôn cả Đông Dương, (Việt, Miên, Lào) phần khác, thử xem phản ứng của Trung Cộng ra sao? Nhưng “đàn anh vĩ đại” Tàu đã tỏ ra đầy quyền lực với VN bằng việc bắt VN phải rút quân về, đồng thời mở cuộc chiến tranh tại 6 tỉnh biên giới phía Bắc, rồi từ

đó đã chiếm đất, chiếm các hải đảo thuộc vùng Biển Đông thuộc chủ quyền của VN.

Việt Nam ngày nay đứng trước ngưỡng cửa của sống còn trước bàn tay Trung Cộng, nên thay vì đi giầy giữa Tàu và Nga, nay phải nối bàn tay với Hoa Kỳ, ngõ hầu có được “vận may” nào đó để “thoát Trung”.

Việt Nam Và Trung Cộng

Đại Hội Đảng Cộng Sản VN lần thứ 12, đã bầu Nguyễn Phú Trọng làm Tổng Bí Thư Đảng lần thứ ba (ngoại lệ). Nguyễn Phú Trọng, một lãnh tụ thân Tàu nay cũng đã 71 tuổi (quá tuổi nghỉ hưu). Trong khi tại Trung Cộng phe Tập Cận Bình thắng thế. Tập Cận Bình đã trở thành một lãnh tụ đầy quyền lực hiện tại. Ông Robert D. Blackwill (Cựu Phụ Tá Kissinger) nhận định rằng: *“Trong tình trạng kinh tế đang đà xuống dốc của Trung Cộng, thêm vào sự tranh giành quyền lực chính trị, thì đã đến lúc Hoa Kỳ phải có một sách lược cho Á Châu để tránh một cuộc đụng độ có thể xảy ra trong tương lai...”*.

Đối với Việt Nam, từ cả ngàn năm trước, người Tàu đã coi người VN như một bộ tộc, nước Việt Nam như một phần

đất thuộc sự thống trị của họ. Sau khi giúp CSVN chiếm được Miền Nam, Trung Cộng đã tỏ thái độ trịch thượng

ngay, bằng những cách “dạy” cho VN một bài học, và sau đó xua dân xuống VN, chiếm các hải đảo, trong đó có Hoàng-Trường-Sa. Trung Cộng đã ngang nhiên hành động, coi các lãnh tụ CSVN không ra gì. Họ viện cứ bằng những “hợp đồng” hèn hạ của những người lãnh đạo Cộng Sản Bắc Việt trong thời chiến với Miền Nam. Nếu cứ để những diễn biến này tiếp tục VN sẽ hoàn toàn rơi vào vòng tay Trung Cộng như ngàn năm trước đây. Thời VNCH, chúng ta có Chợ Lớn, trung tâm sinh sống của người Trung Hoa, mặc dù TT Ngô Đình Diệm đã ép buộc họ phải vào quốc tịch Việt Nam, và người dân miền Nam gọi họ là người Việt gốc Tàu. Ngày nay VN đã mọc lên rất nhiều Chợ Lớn ở khắp các thành thị lớn, các cơ sở thương mại với bằng hiệu Tàu, dân Trung Quốc tràn ngập các thành phố “chiếm đất” bằng cách bỏ tiền ra mua các cơ sở làm ăn, mua cả rừng, cả đất của người Việt.

Đối với dân chúng VN thì trong hoàn cảnh nghèo đói, sống dưới một chế độ độc tài toàn trị, nên họ bị bùng bít các thông tin, nên chỉ biết bám víu vào việc buôn thúng bán bưng, và khi người Tàu lập các cơ sở thương mại tại địa phương thì họ cho rằng họ có nhiều cơ hội giao dịch thương mại, có công ăn việc làm và cuộc sống của họ có đỡ hơn phần nào mà không có tầm nhìn xa để thấy mối đại họa cho dân tộc. Suy nghĩ của người dân bình thường chỉ là miếng cơm manh áo, họ không hiểu được những nguy cơ trong tương lai, họ không hiểu được âm mưu thống trị của người Tàu, họ không hiểu được sự hèn hạ của những người đang lãnh đạo họ. Việc ngăn chặn người Tàu đổ xuống VN, đáng lẽ phải được ngăn chặn từ hàng chục năm trước, bằng cách quan hệ với Nga và Hoa Kỳ, thay vì cứ khur khur bám đuôi theo Trung cộng, mà trong tình cảnh “dính chặt” giữa hai nhà nước, giữa hai chế độ cộng sản độc tài toàn trị như nhau, thật khó cho chúng ta hy vọng Việt Nam “thoát Trung”, trừ phi một hay cả hai chế độ cộng sản sụp đổ.

Nay vấn đề Biển Đông đã đi quá xa và các nước Tây phương, nhất là Mỹ đã quan tâm đến sự xâm lăng của Trung Cộng, không phải vì VN mà vì quyền lợi của Hoa Kỳ và của quốc tế. Giật mình thì đã quá trễ, nay chỉ còn cách đi “Ba Càng”, cố níu kéo Nga, và Mỹ vào hầu làm được gì trước lịch sử cho dân tộc. Theo nghiên cứu của Trung Tâm Nghiên Cứu Chiến Lược và Quốc Tế (Center For Strategic and International Studies), Giáo Sư Murray Hierbert, năm 2014 cho rằng: “*Mặc dù có căng thẳng giữa VN và Trung Cộng, nhưng Trung Cộng lại là đối tác thương mại và đầu tư lớn nhất của VN.*” Đây là mấu chốt của việc VN không thể nào từ bỏ Trung Cộng được. Tiến thoái lưỡng nan! Trung Cộng hiện nay đang quan sát rất kỹ lưỡng việc Hoa Kỳ đưa tàu ngầm và hạm đội tới Biển Đông, xem Hoa Kỳ có là “con cọp giấy” hay “con cọp thật!”

Việt Nam Và Nga Sô

Kể từ sau chiến tranh VN, nghĩa sau 1975, mặc dù Nga không ồn ào như Trung Cộng, những vẫn âm thầm “đòi nợ” VN. Cái nợ của phi cơ MIG, nợ của súng trường Nga, của hỏa tiễn Nga... Bình luận gia Rakesh Simha trong bài viết tựa đề “Nga Sô Trở Lại VN” (tháng 6 năm 2015), ông

này nhận định rằng sau hơn 20 năm im tiếng về Vịnh Cam Ranh, nay Nga Sô đã đến lúc muốn trở lại vịnh này. Vịnh Cam Ranh là một địa thế rất thuận lợi cho một căn cứ hải quân, về vị thế chiến lược, khí hậu và phòng thủ. Trong chiến tranh VN, người Mỹ đã đặt căn cứ hải quân rất lớn tại nơi đây. Việc Nga muốn trở lại Cam Ranh đã khiến cho cả Trung

Cộng và Hoa Kỳ bị báo động. Vào tháng 3 năm 2015 Hoa Kỳ đã cảnh báo cho VN rằng không được để Nga Sô sử dụng Cam Ranh. Tuy nhiên phía VN vẫn giữ thái độ “im lặng là vàng”, vì khi Nga Sô trở lại Cam Ranh là điều VN mong muốn để Trung Cộng không dám làm tới trong vấn đề Biển Đông. Nga Sô đã quen thuộc với Cam Ranh, vì năm 1988, Nga đã có một hạm đội đóng tại vịnh này. Nay việc đem lực lượng hải quân trở lại là việc rất dễ dàng và phía VN cũng có phần nào lợi ích quốc phòng trong cuộc đối đầu giữa Trung Cộng và Hoa Kỳ, nếu có một cuộc đụng độ của hai đại cường, nhất là những tháng gần đây Hoa Kỳ đã mang một số tàu ngầm, tàu chiến đến Biển Đông. Bất tay với Nga, dù thích hay không, cũng làm giảm được đà tiến mạnh của Trung cộng ở vùng biển này. Viện Nghiên Cứu Chiến Lược VN dự đoán rằng: *“Nếu VN không có chiến lược và hành động ngay từ bây giờ thì chỉ trong vòng 1 hay 2 năm nữa (2017?) Trung Cộng sẽ toàn chiếm Biển Đông, sau khi hoàn tất các căn cứ quân sự, căn cứ chiến lược và các sân bay...”* Đó là lý do tại sao Mỹ ráo riết phản ứng bằng cách mang hải quân vào vùng biển này. Vậy có phải quan hệ giữa Nga và VN là chủ đích của VN trong việc đi “ba càng” giữa 3 đại cường Tàu-Nga-Mỹ. Bằng chứng là năm 2014, VN đã cho phép tàu chiến Nga vào thăm dò vịnh Cam Ranh, vì Nga cho rằng Cam Ranh là vị trí quan trọng đối với Nga, vì nếu làm chủ được vịnh này thì Hạm Đội Thái Bình Dương của Nga không phải đi qua hải hành chật hẹp thuộc biển Nhật Bản để ra Thái Bình Dương. Điều này có lợi rất lớn cho Nga, nếu một khi có chiến tranh. Trong 3 thập niên gần đây, nhất là khi ông Vladimir Putin lãnh đạo. Ông này muốn Nga trở lại vị thế cường quốc cũ và tăng cường sức mạnh tại Á Châu. Theo ông Alvin Bernstein, một sĩ quan cao cấp Mỹ thuộc Đại học Chiến Tranh Hoa Kỳ, thì hiện nay lực lượng Nga tại Á Châu còn rất ít so sánh với những năm thuộc thập niên 80, nhưng sách lược “Hướng Đông” (hướng về vùng biển phía

đông) của Nga để đề phòng một sự xảy ra bất ngờ và sẵn sàng cơ hội phản ứng kịp thời. Khi Mỹ tuyên bố sẽ xoay trục về Á Châu-Thái Bình Dương (hướng Đông), thì thực sự Nga đã sẵn sàng hướng Đông rồi. Việc tương quan với Nga là chiến lược mà CSVN đang áp dụng trong thế tam cường, nhưng làm sao trả được món nợ của cuộc chiến tranh VN trong 21 năm dài, với chiến phí 2 triệu mỹ kim một ngày. Thực sự nếu Nga thực hiện tham vọng chiến lược đóng chốt ở Cam Ranh thì VN sẽ phản ứng ra sao?

Việt Nam Và Hoa Kỳ

Ngay những năm sau chiến tranh 1975, sự thù hận giữa VN và Hoa Kỳ còn âm vang với chiêu bài “chống Mỹ cứu nước”, “nước nhỏ thắng nước lớn”, rồi thừa thắng xông lên đem quân đánh chiếm Cambodia (1979). Cuối cùng thì đất nước VN rã rời tan nát với một nền kinh tế kiệt quệ, dân chúng đói khổ lầm than. Trong khi đó Trung Cộng lại đòi món nợ chiến tranh bằng cách chiếm đất, chiếm biên giới, chiếm biển. Dân chúng phẫn nộ. CSVN sợ một cuộc cách mạng có thể xảy ra, sợ Hoa Kỳ nhúng tay để lật đổ chế độ và mang nền dân chủ vào VN mà đa số người dân Việt mong

muốn. Nhưng vào thập niên 90, CSVN bắt đầu dịu giọng, muốn quan hệ với Hoa Kỳ. Nhưng lại còn làm cao đòi bồi thường chiến tranh, lấy xác chết của các quân nhân Hoa Kỳ mất tích tại VN để mặc cả. Về phía Hoa Kỳ, họ cũng muốn quan hệ với VN để tìm xác quân nhân dưới áp lực của gia đình và quần chúng Mỹ. Cuối cùng năm 1994 Hoa Kỳ đã bỏ cấm vận tại VN đem lại một không khí mới cho đất

nước này, rồi năm 2000, Hoa Kỳ và VN ký hợp ước Thương Mại song phương (BTA) để rồi năm 2007 VN được gia nhập Tổ Chức Thương Mại Thế Giới (WTO). Đây là điều mà VN mong muốn trong chiến lược đi “ba càng” của họ, trong giai đoạn mà sự bành trướng của Trung Cộng càng ngày càng mạnh mẽ hơn. Phía Hoa Kỳ thì sẵn sàng hợp tác với VN, nhưng vấn đề vi phạm nhân quyền tại đây khiến Hoa Kỳ không dám đi tới một cách nhanh chóng vì dư luận quần chúng Hoa Kỳ và dư luận quốc tế chưa thuận tiện. Giáo Sư Chính Trị Học Carl Thayer của đại học New South Wales (Úc Đại Lợi) viết rằng: *“Nếu Trung Cộng đẩy quá mạnh việc xâm chiếm VN thì nước này không còn một lựa chọn nào khác hơn là đi với Hoa Kỳ.”* Lịch sử chứng minh rằng VN đi với Tàu vì quyền lợi quốc gia khi đánh Mỹ, nhưng lại chống lại Trung Cộng khi lãnh thổ quốc gia bị xâm phạm. Nghe thật là nghịch lý, nhưng sự kiện lịch sử này đều tùy thuộc vào thái độ và hành động của lãnh đạo VN. Hiện nay Nguyễn Phú Trọng thân Tàu, liệu sự kiện này có được chứng minh hay không?

Tháng 5 năm 2016, TT Obama đã thăm viếng VN, trong khi năm ngoái Tập Cận Bình đã đón tiếp Nguyễn Phú Trọng một cách trọng thể. Hoa Kỳ cũng đón tiếp lãnh tụ CSVN long trọng. Đây là chỉ dấu cho ta thấy CSVN đang nằm trong thế chiến lược “ba càng” trong cuộc đối đầu tại Biển Đông cũng như vấn đề kinh tế. CSVN rất hân hoan thấy Hoa Kỳ bỏ cấm vận, ký các hiệp ước thương mại song phương. Hoa Kỳ đã đầu tư vào VN hơn 1 tỷ mỹ kim vào năm 2012. Nhưng vấn đề nhân quyền vẫn còn là vấn nạn cho VN, mặc dù khi thăm viếng VN, TT Obama đã tặng không cho đảng cộng sản VN một món quà, đó là tuyên bố bỏ lệnh cấm bán vũ khí sát thương cho VN; cho dù có hạn chế. Hoa Kỳ cũng đã bắt đầu thảo luận với VN về an ninh quốc phòng và an ninh Á Châu. Đây quả thực là ước mơ lớn của CSVN!

Thế “Ba Càng” Của Cộng Sản VN

Người xưa thường nói “bắt cá hai tay”, rồi lại nói “vững như kiềng ba chân”. Trong chiến tranh gọi là “chống Mỹ Cứu Nước”, CSVN dang hai tay với Tàu và Nga để được cung cấp vũ khí tối tân, đạn dược, máy bay, súng ống, và phản ứng thuận lợi với dư luận quốc tế. Rồi sau chiến tranh, CSVN được gì ngoài sự đòi nợ của Trung Cộng, qua việc Tàu cộng tiến chiếm Hoàng-Trường-Sa và các đảo thuộc Biển Đông, rồi đưa người, đưa các cơ sở thương mại vào VN lập thật nhiều các khu “Chợ Lớn” mới trên khắp lãnh thổ VN. Trong khi đó, Nga Xô cũng đòi nợ bằng cách đòi trở lại Vịnh Cam Ranh. Tiến thoái lưỡng nan, hơn 40 năm qua rồi, các lãnh tụ CSVN làm được gì cho đất nước sau khi gọi là “thống nhất”? Người dân VN đang kêu gào công cuộc chống xâm lăng của Tàu, nhân dân VN không muốn lập lại lịch sử “một ngàn năm đô hộ giặc Tàu,...”. Họ tự hỏi: “*Tại sao các lãnh tụ của họ lại sợ Trung Cộng và hèn đến như vậy?*” Và quả thực nếu các quan chức cao cấp vẫn giữ thái độ sợ Tàu thì họa mất nước sẽ không thể tránh được. Vấn đề Biển Đông là một vấn đề quan trọng: Biển Đông là cửa ngõ của VN về cả mặt an ninh lẫn phát triển kinh tế. Thế mà VN đã quá chậm trễ phản ứng việc xâm lăng này, để nay đứng giữa một nan giải là Tàu, Mỹ, Nga. VN sẽ đi với ai? Hay là đi “ba càng” thì vững hơn?

Việc đi với Trung Cộng thì đã quá rõ ràng là thiệt thòi trong hiểm họa mất nước. Trung Cộng luôn dùng mọi thủ đoạn kìm hãm sự phát triển của VN, từ chính trị kinh tế, xã hội, hầu mong biến VN trở thành một chư hầu, hay một tỉnh của Tàu. Các lãnh tụ VN đã quên rằng mình có sức mạnh về mặt pháp lý, nhưng lại không dám xử dụng, sợ mịch lòng đàn anh. Theo nhận định của một số bình luận gia VN thì Trung Cộng có thể mạnh về lực lượng, về quân sự, nhưng VN phải chứng minh rằng họ yếu kém về mặt pháp lý

trong vấn đề Biển Đông. Tháng 4 năm 2016, hội nghị cấp Bộ Trưởng Ngoại Giao của 7 nước phát triển đã ra một thông cáo: “*Chúng tôi cực lực phản đối mọi hành động gây hấn tại Biển Đông. Yêu cầu các nước liên hệ phải giải quyết các tranh chấp bằng biện pháp hòa bình theo luật pháp quốc tế.*” Nhưng khôn thay, mặc dù điều 70 của Hiến Pháp Cộng Sản nói rằng người công dân có quyền được thông tin, nhà nước có trách vụ thông tin kịp thời cho quần chúng. Nhưng CSVN đã không thực hiện điều này một cách đúng mức, và thông tin sai lạc khiến người dân không có những thông tin xác thực để phản ứng mạnh mẽ đối với việc Trung Cộng tiến chiếm Biển Đông.

Đi với Mỹ thì người Mỹ luôn “dị ứng” với cộng sản. Ở đâu có cộng sản, có độc tài là Mỹ muốn lật đổ để mang vào thể chế dân chủ. Nhiều người dân VN đang mong muốn Mỹ trở lại VN. Cũng có nhiều người cho việc mong muốn này là một ảo tưởng, vì Trung Cộng còn đó, Nga còn đó, thì Hoa Kỳ cũng chỉ vì quyền lợi riêng tư của mình sẽ bằng mọi cách tránh né một cuộc đụng độ giữa ba cường quốc này. Nga Sô với Tổng Thống Putin càng ngày càng hùng mạnh. Putin muốn Nga Sô trở lại những thập niên trước thời TT Reagan, nên đã có những hành động thách thức với Hoa Kỳ ở Trung Đông.

Giả thử có một cuộc đụng độ giữa Trung Cộng và Hoa Kỳ, thì CSVN sẽ có thái độ thế nào? Đi với Trung Cộng? Đi với Hoa Kỳ? Hay đi với Nga Sô? Chắc chắn VN không thể ngồi trên thế “ba càng” mà hưởng lợi. Ba đại cường này cũng sẽ không để VN ngồi yên trên chiếc kiềng này. Họ sẽ ép CSVN phải có một lựa chọn. Lúc đó CSVN sẽ làm gì để cứu vãn tình thế. Còn nếu phải lựa chọn thì việc chọn Trung Cộng, VN sẽ mất Hoa Kỳ và Nga Sô, rồi hậu quả sau cuộc chiến, VN sẽ hoàn toàn lọt vào tay Trung Cộng như một tỉnh nhỏ của Tàu. Còn nếu chọn Hoa Kỳ, thì Hoa

Kỳ sẽ biến chế độ Cộng Sản VN thành thể chế dân chủ. Liệu đảng cộng sản VN đang cầm quyền có dám chấp nhận điều này hay không? Còn Nga Sô thì sao? Liệu Nga Sô có nhường Vịnh Cam Ranh cho Mỹ hay không?

Tiến thoái lưỡng nan, CSVN đang đứng trước ngưỡng cửa của sự lựa chọn. “Hai hàng” cũng không được. “Ba càng” cũng không xong. CSVN phải nhớ câu nói của Thủ Tướng Anh cuối thế kỷ 19 rằng: *“Không có bạn bè vĩnh viễn, không có kẻ thù vĩnh viễn, mà chỉ có quyền lợi là vĩnh viễn”*. Điều này quả đúng trong quá khứ và cả trong tương lai. Khi Trung Cộng chiếm Biển Đông, Nga Sô không có hành động thiết thực nào. Hoa Kỳ và các nước Tây phương chỉ tuyên bố phản đối bằng mồm. Các đại cường chỉ ủng hộ khi VN làm điều gì lợi ích cho họ mà thôi. Đây là một cảnh

báo cho CSVN trước những quyết định của mình. Việc chống xâm lăng Tàu cộng phải là ưu tiên hàng đầu và phải

tự làm lấy. Nếu CSVN ngênh ngang nói rằng lịch sử đã minh chứng là họ “đánh Tây, đuổi Mỹ” thì nay, sao họ lại tỏ ra quá nhu nhược? Nhớ lại đại ý câu nói lừng danh của Napoleon vào những thế kỷ trước: *“Thế giới phải chịu sự tàn phá khủng khiếp chính là do những người tốt không chịu hành động, chứ không phải do kẻ xấu gây ra.”*

Qua những phân tích và dữ kiện nêu trên, chúng ta thử khách quan và từ hải ngoại nhìn vào, chúng ta sẽ thấy gì?

Việt Nam muốn sống còn thì chỉ còn một cách đi “ba càng” với Trung Cộng, Nga Sô và Hoa Kỳ? Điều này liệu có thực hiện được không? Và làm sao thực hiện khi chế độ cộng sản độc tài, độc đảng vẫn còn hiện diện? Hơn nữa, nay họa xâm lăng của Tàu cộng có thể đã quá trễ để VN chọn một con đường đúng đắn cho mình. Theo nhận định của các chiến lược gia thế giới thì con đường duy nhất của VN là phải dân chủ hóa, nghĩa là chọn Hoa Kỳ để đối đầu với Trung Cộng và có thể đem đất nước có một nền kinh tế khá hơn. Nhưng muốn vậy thì CSVN phải cải thiện nhân quyền, tự do ngôn luận... và phải mạnh dạn đứng lên đánh Tàu cứu nước. Muốn nhưng chưa quá trễ! Phía Hoa Kỳ sẵn sàng giúp VN, nhưng VN phải thành thật, chứ như cái kiểu đi “ba càng” thì không đại cường nào có thể giúp VN ngăn chặn làn sóng xâm lăng của Trung Cộng.

Với Giới Trẻ Việt Nam

Giới trẻ VN luôn mang trong người bầu nhiệt huyết

và mối căm thù của gần một ngàn năm Bắc thuộc. Các bạn trẻ, các trí thức VN biết rõ hơn ai hết điều đó. Lịch sử đấu tranh chống ngoại xâm đã chứng minh điều đó, các anh hùng trong lịch sử đã minh chứng điều đó. Cuộc chiến trước 1975, những thành phần này ở miền Bắc đã bị bộ máy tuyên truyền của đảng cộng sản xuyên tạc với chiêu bài “Chống Mỹ Cứu Nước” và họ đã hy sinh mạng sống của mình để chiến đấu. Sau 40 năm, họa xâm lăng của Tàu cộng đã quá rõ ràng và sẽ là điều ô nhục cho sự diệt vong của dân tộc Việt Nam. Trong khi đó, đại hội đảng thứ 12 vừa qua lại bầu chọn một lãnh tụ thân Tàu Nguyễn Phú Trọng, chấp nhận làm chư hầu cho Tàu, mặc dù ngoài miệng tuyên bố chống tham nhũng, cải thiện kinh tế.

Hỡi các bạn trẻ, giới trí thức và đồng bào Việt Nam:

- Nếu chúng ta còn mang trong đầu tư tưởng sợ Tàu thì không bao giờ chúng ta thực sự độc lập được như hằng mong ước của mọi người sau khi được gọi là “thống nhất đất nước.”
- Hãy cùng với nhân dân xử dụng khẩu hiệu cũ, nhưng đổi tên gọi, thay vì “Chống Mỹ Cứu Nước”, các bạn hãy đứng lên, vùng lên đồng loạt hô to “Chống Tàu Cứu Nước”.
- Hơn 40 năm trước đây, các bạn gọi chính quyền Miền Nam là “bù nhìn”, là “tay sai Đế Quốc Mỹ”, thì ngày nay, các bạn hiểu hơn ai hết, chính quyền CSVN hiện tại mới là “bù nhìn” và “tay sai Đế Quốc Tàu”.
- Các bạn hãy dùng những khẩu hiệu này để vận động toàn dân hiểu được đâu là nguy cơ lớn nhất cho dân tộc, đâu là hiểm họa diệt vong đang đến gần.

Nếu các bạn không hành động ngay bây giờ, e rằng quá trễ và sẽ mang tội với tổ quốc, với dân tộc và với những thế hệ mai sau. Lịch sử gần một ngàn năm bị giặc Tàu đô hộ vẫn còn vang vọng đâu đây, mỗi ngày một rõ hơn.